

For at holde sig og folketingets partigrupper orienteret om, hvilke forslag regeringen påtænker at fremsætte, og for at drøfte spørgsmål i forbindelse med mødernes tilrettelæggelse, indkalder formanden jævnlig præsidiumet til møde med *gruppeformændene og statsministeren*. På disse møder fastsættes tidspunkter for vigtigere debatter som udenrigs- og markedspolitiske debatter på grundlag af forespørgsler, dispensationer fra tale-tidsreglerne m. v.

Da det er det foreliggende arbejdsstof året igennem, som er bestemmende for folketingsmødernes dagsorden, kan den endelige dagsorden kun fastsættes fra møde til møde, men ved afslutningen af det sidste møde i hver uge lader formanden omdele en *ugeplan*, indeholdende formandens plan for arbejdet i den nærmest følgende mødeuge.

I praksis har det vist sig, at de udsendte ugeplaner bortset fra ekstraordinære situationer stort set har kunnet holdes.

Arbejdspresset i folketinget varierer stærkt i folketingsårets løb. Det er mindre i tiden oktober-december end i tiden januar-juni og er som regel meget stærkt i de sidste 2-3 måneder før grundlovsdag.

Der har i tidens løb været gjort forsøg på at opnå en mere jævn fordeling af arbejdet.

Siden 1962 (jfr. årbog 1961-62, side 37) har der mellem folketinget og statsministeren bestået en aftale om, at lovforslag eller forslag til folketingsbeslutning fra regeringen, som påregnes gennemført inden udgangen af det løbende folketingsår, skal fremsættes *senest 15. marts*, medmindre regeringen finder det påkrævet at fravige denne frist og ved fremsættelsen gør rede for årsagerne hertil. Det er samtidig forudsat, at private forslagsstillere ville følge tilsvarende retningslinjer.

Aftalen har utvivlsomt haft en gavnlig indflydelse med hensyn til at fremme tidspunktet for fremsættelser, om end den har bevirket en ophobning af fremsættelser i tiden lige op til 15. marts. Når arbejdspresset stadig er meget stærkt i de sidste par måneder før grundlovsdag, skyldes det, at behandlingen i udvalgene for en meget stor del af forslagene vedkommende først afsluttes i de sidste uger før grundlovsdag.

For at få de regeringsforslag, som påregnes vedtaget i folketingsåret, fordelt på en hensigtsmæssig måde over tiden indtil den

aftalte sidste frist for fremsættelser foreslås det, at der straks ved folketingsårets begyndelse skabes kontakt mellem folketingets formand (præsidiumet) og statsministeren for at planlægge arbejdet. En tidsplan for fremsættelsen af større og vigtigere lovforslag bør herunder søges udarbejdet i den udstrækning, hvori det er muligt, og det bør tilstræbes, at der allerede i den første del af folketingsåret fremsættes lovforslag inden for de forskellige områder, så alle de vigtigere udvalg hurtigt får arbejdsstof. Det vil også som foran nævnt være hensigtsmæssigt, at de stående udvalg ved folketingsårets begyndelse ved samråd med vedkommende minister søger at planlægge udvalgsarbejdet bedst muligt.

Udvalget har fundet det ønskeligt, at den hidtidige frist for fremsættelser rykkes frem, og på et møde mellem statsministeren og repræsentanter for partierne er man enedes om, at forslag, som påregnes gennemført inden udgangen af det løbende folketingsår, skal fremsættes senest *1. februar*, idet det dog forudsættes, at fristen kan fraviges i noget videre omfang end hidtil, når der er en rimelig begrundelse derfor. Det forudsættes, at private forslagsstillere følger tilsvarende regler. Lovforslag, der går ud på forlængelse af udløbende love, bør fremsættes tidligere, helst før 1. december. Forslagene bør i øvrigt fremsættes i en jævn glidende strøm, og ophobning af fremsættelser i tiden op til den aftalte sidste frist bør undgås. Af hensyn til partiernes kongresser, delegationsrejser og medlemmernes mødevirksomhed i øvrigt er det tillige af interesse at få fastsat tidspunktet for mødeperiodens afslutning så tidligt som muligt, hvad enten dette bliver 5. juni eller, alt efter arbejdets omfang, et senere tidspunkt.

Der foreslås ikke ændringer i tingets nuværende mødeperioder, ugentlige mødedage eller daglige mødetidspunkter. Dog foreslås det, at der kun holdes 3 ugentlige møder i perioder med lidt arbejdsstof, især i begyndelsen af folketingsåret. Onsdag — evt. torsdag — bør om muligt forbeholdes spørgetid og udvalgsarbejde.

For at give medlemmerne mulighed for i højere grad at følge forhandlingerne i salen er det tanken at søge at undgå udvalgmøder i tingets mødetid.